

Indeksy

Przykład 1

Grzegorz Kowzan

17 maja 2017

Spis treści

1 Indeksy	1
1.1 Schemat działania	1
1.2 Tworzenie indeksu	1
1.3 Języki znacznikowe	1

1 Indeksy

1.1 Schemat działania

Na podstawie komend `\index` zawartych w tekście \LaTeX generuje plik `.idx`, na podstawie którego program `MakeIndex` lub `xindy` generuje plik `.ind`. Ten plik jest wczytywany przy ponownym wywołaniu \LaTeX -a i jego zawartość wykorzystywana przy wykonywaniu polecenia `\printindex`. To znaczy, aby otrzymać indeks należy wykonać sekwencję:

1. wywołujemy `pdflatex`,
2. wywołujemy `makeindex` lub `xindy`,
3. ponownie wywołujemy `pdflatex`.

1.2 Tworzenie indeksu

`MakeIndex` nie radzi sobie z polskimi znakami, tzn. nie są one poprawnie sortowane i konieczne jest używanie wersji komendy `\index`, która pozwala na zmianę wyglądu hasła przy wyświetlaniu indeksu. Używając `xindy` z odpowiednią opcją językową, możemy bez obaw indeksować takie słowa jak *ściółka*, czy *zółć*. Żeby wprowadzić do indeksu znaki specjalne musimy je zacytować. Przykładowo, jeśli w indeksie chcemy umieścić znak `@`, musimy upewnić się że nie będzie on potraktowany jako część polecenia `\index`.

1.3 Języki znacznikowe

Obecnie najpowszechniejszym sposobem przygotowywania dokumentów przy użyciu komputera jest składanie ich przy pomocy edytorów WYSIWYG (ang. *what you see is what you get*). Mimo prostoty ich użycia przy składaniu prostych dokumentów można wymienić ich istotne wady:

- Niespodziewane zmiany w formacie plików lub oprogramowaniu używanym do ich wyświetlania może prowadzić do różnego wyglądu w zależności od zestawu czcionek zainstalowanych na danym komputerze, wersji oprogramowania albo wersji formatu pliku i dowolnych kombinacji tychże.
- Drobne zmiany w formatowaniu dokumentu mogą powodować drastyczne zmiany rozmieszczenia rysunków w dokumencie, o którym decyduje nie opisany nigdzie algorytm.
- Nieestetyczny wygląd wzorów matematycznych w dokumentach naukowych.
- Znacznie utrudnione oddzielenie logicznej struktury dokumentu od wyglądu, utrudniające zapewnienie jednolitego wyglądu całego dokumentu. Bardzo łatwo zmienić i dopasować wygląd pojedynczych elementów tekstu, nie zapewniając spójnego wyglądu całego dokumentu.

Indeks

I

\index, 1

K

komenda, 1

L

język znaczników L^AT_EX, 1–3

M

MakeIndex, 1

@ (małpa), 1

P

polecenie, *Porównaj* komenda

R

rozszerzenie

.idx, 1

Ś

ściółka, 1

X

xindy, 1

Ż

żółc, 1